

ZOMBOR és VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KOZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdáiban, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsédjében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények egy a főváros mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben: árhöz hozzá:

Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 " "
Negyed évre . . . 2 " "

Vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 9 frt. — kr.
Fél évre . . . 4 " — 50 kr.
Negyed évre . . . 2 " — 25 kr.

Néplátóknak helyben:

Egész évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 " — " "
Negyed évre . . . 1 " — 50 "

Néplátóknak vidéken:

Egész évre . . . 7 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 " — 50 "
Negyed évre . . . 1 " — 75 "

Szerkesztőégi iroda és kiadóhivatal:

Sóét- s esendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.

Bérmintelen levélkémlem fogadtatnak el. Kézírtok nem adának vissza.

Szerkesztővel értekezhetni:
d. e. 11 órától 12-ig és d. n. 3-tól 6 óráig.

Megyei nyugdíj-intézményünk.

Előtűnk fekszik „A bács-bodrogh megyei tisztai-, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet, úgy szintén azok özvegyei és árva nyugdíj-intézményének alapszabályai“ feliratu elaboratum, melyet a megyei törvényhatóság immar magi-erávé tett, s még csak a belügyminis-terium jóváhagyását várja, hogy életbe lépjen. Megmondja maga a czim a tartalmat s a nagyközönséget a részletek legfőbb is kritikai szempontból érdekelhetik, — azonban, minthogy ezen életrevaló, rég óhajtott intézmény a legilletékesebb kezek által, — a megyei első tisztviselő közlésének tanulmányozása, a részleteknek minden oldalról való alapos megvitatása folytán alkotott, kétség sem fér ahhoz, hogy szerkesztő- és intézkedéseiben a gyakorlati élet követelményei érvényesültek, s a kivétel minden irányban könnyűvé tétetett.

Az egyes tisztviselő pedig, kit a részletek egyéni szempontból érdekelnek, — megszerezheti azt, sőt már bizonyára keresztül és kasul is tanulmányozta. Ezen alapszabályok közlésével tehát főlegesen munkát végeznek, hanem igen is kötelességünkben áll megmondani azt, hogy ezen oly annyira üdvösnek, életrevalónak, nagy horderejűnek

mondott intézménnyel mit nyer vajjon a nagy közönség, mely mindenkor a zsebéből kénytelen a jót — sőt sokszor a rosszat is jóváhagyni, életképesse tenni?

Mi hasznunk van már most abból, hogy a megyei nyugdíj-alap létesül, s miért vegyüljön a tisztviselők jubileumába, a közönség örömhanga is.

Hát nem csak pusztán humanisztikus hasznunk van ebből, nem egyedül a XIX. század szellemének hódoltunk, midőn a megyei tisztviselőket egy rangba helyeztük az állami tisztviselőkkel, s nemcsak a közigazgatás javulása várható ettől, a mennyiben a megyei tisztviselő ügybuzgósága s kitartása öregbítették ezzel, de politikai czélja is van ezen nyugdíjintézménynek, mely a közönség részéről áldozatokért némi karpótlást nyújt.

A megyei tisztviselő függetlensége nyer biztosítást a nyugdíj intézményben. Nem egészen, nem úgy, a mint kívánatos volna, de annyiban mégis, hogy a már nyugdíjképes tisztviselő, ki eddig az anyagi sulyos gondok nyomása alatt kénytelen volt a föltétes politikai faktoroknak lelkiismeretére gyakorolt pressióját eltűrni, azon tudatban, hogy lelkiismeretéhez való hűségeért anyagilag tönkre nem tehető,

bátran fog az igazság, s meggyőződés sугallatára hallgatni.

A politikai corrupezió száz fejú hydra, melynek mind a száz fejét el kéne vágni, ha meg akarnók ölni, — ánde egy fejét is ha sikerül levágni, — azzal is közelebb jutunk a czélhoz.

A megyei tisztviselő nyugdíjintézménye egyértelmű ezen hydra egyik fejének lekaszabolásával.

Amaz öszejeű, s becsülettel hazája törvényeit szolgáló, igazán liberalis tisztviselő, ki egy főispáni önkény-uralomnak rabszolgája volt, — biztosítást nyerve az iránt, hogy a hol a legelőtöbbsébet üthették rajta, családját nyomorban vissza nem hagyja, egyszer, midőn a lelkiismeret szokottnál hevesebben hallatja szavát, fölemelkedhetik az önértet ama magasiatára, melyen eszébe jut, hogy:

— Justum ac tenacem propositi virum
Nec civium ardor prava iubentium,
Non vultus istanti tyranni
Mente quatit solida, neque Auster,
Dux inquit turbidus Hadriae,
Nec fulminantis magna manu Jovis.
Si fractus illabatur orbis,
Ja pavium ferient ruinae.

S beláthatatlan haszna s hordereje lehet ennek.

A kulisszák mögött tömerek viszszael, gazság s alávalóság lappang. Csuf család s megcsalás, égbe kiáltó

igazságtalanság s a törvény lábball tapodása tekerg a hivatalos titkok homályában.

Hányszor nem úti arezul önmagát a tisztviselő a nagyobbak nyomása alatt.

Kénytelen rabszolgaként meghunyászkodni, kénytelen segédkezet nyújtani a leggyalázatosb ténykedéshez, eladja magát testestül lelkestül a főispáni hatalomnak, mert attól függ egész existentiája.

De lehet egy idő, — a nyugdíjintézményből kel ki a remény — midőn egy tisztviselőnek fölbredend a becsület elfojtott, álomba kényszerített szel-leme, s le fogja rántani a leplet arról, a mi örök titok maradt volna, mert nincs mit felnie, mert nem üthetik agyon sem őt, sem ártatlan családját.

De ezek már a végletek, melyek között elsorolhatatlan sok szabad s független ténykedése rejlik a tisztviselőnek, melyről a nyugdíjintézmény a léderez-nyomást üzi el.

Határozott ellenesi vagyunk a kinevezési rendszernek. De ennel sokkal utálatosb az oly választási rendszer, mely csak névleg az tényleg főispáni kinevezés.

Ily körülmények között inkább legyen kinevezés, mint választás, de

A „Zombor és Vidéke“ tarczája.

Omelette herczeg.

— Franciaából. —

Keats költő egy bíralattól halt meg; Omelette herczeg halálát egy kerti sármány okozta. Szerencsétlenségének története rövid. Töltse el ihlettel Apicius szelleme!

Szellemmel és zsírral tele, a kis szárnyas utas arany kalitkában szállítottott el hazájából, Peru mélyéből. A birodalomból egy követésig indult a boldog madár átvétele végett királyi urnőjéhez, Bellissimához, hogy őt Omelette herczeghez vezesse.

Ezen este a herczeg magánosan kívánczoktól vacsorálni. Dolgozó szobájának magányában, epedő arckifejezéssel nyugodt puha pamlagán.

Arcaza, belemélyedve a vánkosba, félig el van rejtve. Az óra üt. Nem léven képes fékezni felindulását, ő fensége egy olajbogyót emészt mg. Ebben a pillanatban az ajtó, egy kellemes zene hangja mellett, halkán kinyílik, és ime a madarak legizletesebbje elnyújtózkodik a férfiak legszerelmesebbike előtt. De milyen kimondatalan ijedelem az, mely a herczeg arcát egyszerre elkomorítja?

— Szörnyűség! Gyalázat! Baptista! A madár! ah! jó Isten! ezen szemérmetes

madár, melyet kivetkőztetett tollaiból és papír nélkül szolgáltatott fel!

Szákségtelen többit mondanunk: a herczeg az undor egy paroxysmusában kimult.

— Ha! ha! ha! — kiálta őfensége a harmadik napon kimulta után.

— Hé! hé! hé! — viszonza gyengén az ördög, a megsértett méltóság arckifejezésével fölegyenesedvén.

— A mit ön most mond, az valóban neveléses, — mondá Omelette herczeg.

— Igaz, hogy eletemben elkövettem néhány vétke, de azért önnek, kedves uram! nem áll jogában velem ily barbár hangon beszélni.

— Nem-e? Ah! bah! — mondá ő fensége. Nosza uram, vetkőzzék le!

— No az szép lenne, becsületemre mondom! Nem uram, én nem vetkőzőm le. De hát ki ön tulajdonképen, hogy én, a nagykoru Omelette herczeg, a Mazurka szerzője és a franciaia akadémia tagja, önnek egy szavára megfosszam magamat bájos nadragomtól, melyet Párizs legelső szabója teremtet, kaczér felöltömöt, melynek párja Párizsban nem található?

— Hogy ki vagyok én? Ah! ez eredeti! Én Bellezubb vagyok. Én téged egy fél óra előtt Bivontalak egy elefantociontal bevont koporsóból. Igen jól be voltál par-

fumozva és megszámozva, miként egy számla lapozóle. Temetői felügyelőim, Belial küldött el hozzám. E nadrag, melyre olyannyira büszke vagy, kitűnő vászongatyja, és felöltőd nem egyéb, egy jókora kiterjedésű halottjé lepelné!

— Uram, kiáltá haraggal a herczeg, engem büntetlenül senki sem sért meg! Felhasználom majd a legelső alkalmat hogy e sérelmet megbosszuljam! Elégítélt köve telek! Tanuim majd megteszik önnei látogatásukat, A viszontlátásra uram!

Ea a herczeg, mindnyájokat köszöntvén vissza akart vonulni, de feltartóztatván, az első kamarás által visszavezettetett a pokolbeli ő felsége elő. Erre ő fensége kezeit dörzsölgette, ástozott, vállalt vont, és gondolkodni kezdett; aztán, miután ekként bizonyoságot szerzett magának arról, hogy csakugyan nem álom ez, vizsgálgatni kezdé a helyiséget.

A lakás pompás volt. Nem volt semmi különös sem a terem hosszúságában, sem szélességében de minő magasság! Ez borzasztó volt.

Nem láttak semmi menyezetet, semmit, csupán pirosó felhők sűrű és tekergő tömeget. Ő fensége feje forogni kezdett, mielőtt lelétezett a levegőbe.

A magasból egy ösmeretlen, vérvörös fémhál készült lánc csüngött le, melynek felső vége a felhőbe merült, miként Bivontaváros.

A másik végén egy világító torony függött. Omelette herczeg azonnal megösmerte, hogy ezen világító torony egyszerűen egy nagy rubinból áll; de oly világos, és remületes fényt lövell! Sohasem imádott perzsa hasonló pompájú tüzet, az opiumtól lerészegedett muszliman sohasem álmodik hasonlótl, midőn makvirág-ágyára lefekvén, szemléletti az isteni Plóbuszt. A herczeg egy ártatlan átkot csuszattott ki szájából, mely bizonyára tetszés-nyilvánítás akart lenni.

A terem szögletei fülkéké válnak kikerekítve, melyek közül három, óriási arányú szobor tartalmazott. Ezen szobrok görög szépsége, egyiptusi rutásokkal egyesülve, egy franciaia ensemble-t alkotott.

A negyedik fülkében egy leleplezett szobor állott; ez nem volt óriási természetű. Egy csinos bokát, és egy piczi kis lábat láttattott, melyen himes cipző volt felhuzva. Omelette herczeg kezét szívére teszi, behunyja szemeit, újra felnyitja őket, és pokolbeli gazdájának arczaán élénk pirt vesz észre.

Hát még a festmények! Cypris! Asztarté! Astartóh! És a keretek. Oh gyönyör! Oh szerelem! De kinek is jutna eszébe e képek megtekintésénél az arany diszitményt szemlélni?!

A herczeg ajánlászhoz közel érzi magát. De nem azért, — mint önkö hihetnék —

ne a főispán, ez az érdek hálózat száz felé húzó bálalagja, hanem a miniszter, — ezen legmagasabb állású férfi nevezzék ki, kit legalább kicsinyes érdekek nem vezethetnek mindig.

S akkor, — ha az is bekövetkezik, a nyugdíj-intézmény s még mindezekhez a szolgálati pragmatika: ime ezek azok, a mik hivatva vannak purifikálni a mi azmiaktól terhes léget.

Felhívás a hazai közönséghez.

A gyermekek és az aggok eső kéze kéri! —

— Ez elhagyott árvák szeretet háza, s az elaggott tanítónok menháza kér istápolást a hazai közönségtől.

A társadalom, midőn a gyermekeket oltalmazza, önmagát védelmezi; midőn a népevel költ jutalmazza önmagát koszoruzza meg.

Minden megemelt lélek, kit szeretet-házaink a nyomor és bűn ösvényéről megtérítettek, egy kiszakított lap a bűnügyi krónikából.

Minden megnyugosztatott lélek, kinek menházunk agg napjaira vizsgálatást nyújt, egy fényes lap nemzetünk mivéledési történetében.

Ezek valóban a nemzetnek „alsó háza” és „felső háza — a szeretet háza és úrpiskolák.

Ötven krajczárt kér ez a két ház azoktól a hazafiaktól és hönleányoktól, kik e kettős célt megértik.

Ha, mint társadalmi mivéledésünknek szánt adózást kérné is, meg lehetne azt adni.

De kérését fényes pályadíj emeli magasra.

A kisorsólásra szánt nyereség értékét számok ki nem fejezhetik, azt csak szívek érezhetik át.

Két órangya nemzetünknek, két fejedelmi sary, József főhercegnök leányai, Mária Dorottya és Margit magyar királyi hercegisasszonyok sajátkezü himzése a nyeresémtárgy.

Nem kincs ez; több annál: — erélye!

Olyan erélye, a mit csak oltárookra tevé mutogathatnak! szentélyé válik tőle a ház, a melynek ez tulajdonává lesz!

mintha e pompa megzavarta volna agyveljét, nem mintha e remek dolgok látása vakítólag hatott volna érzékére.

Igaz ugyan, hogy mind e dolgok elég gondolkodni valót adtak neki; de! . . .

Omelette herceget az ijedség szállta meg; mert egy pirosló tét állélenben, melyet az egyetlen függönytől ment, ablak látni engedett neki, a lángok legrémesebbje fénylik felé. —

Szegény herceg! A diadalmaszkodó, kejes dallamokat, melyek örökösen betöltik e termet, önkénytelenül is a kétségbeesettek és elkarhóztak panaszainak és jajgatásának tartja. És ott is, ott az a kereveten . . . ki az az elegáns ur, ki oly mozdulatlan ül, mintha márványból lenne faragva, és kinek halvány arca oly keserűen mosolyog?

De cselekedni kell. Több vipenge fekszik az asztalon, azokivül néhány kard is. A herceg jeles vivő; már vagy hat embert ölt meg párbájában. Lehetséges tehát, hogy kiszabadul. Megmér két pengét, és utánozhatlan kecses felkéri Öfelségét a fegyverek választására . . . Borzasztó! Öfelsége nem ért a kard forgatásához.

De játszik? Mily szerencsés sugallat! Szerencsére a herceg kitűnő emlékező tetséggel volt felruházva. Valamikor lapozgatót Qualtin apátnak a démonológiára vonatkozó műveiben, a hol bizonyosok állíthatók, hogy az ördög egy kártya-játszmat nem mer visszautastani.

A helyzet, meg kell engedni, válságos, de a herceg el van szánva mindent közzé káztatni, hogy az ügyből kibontakozdék.

A magasak kézimunkája jó segíteni az alacsonyokan inségén.

Ez eszme maga is egy drágakő: — „megdicsőítése a munkának.”

Nem ajánljuk fölösleges unszólással e felhíváshoz mellékelte gyűjtőívét e dicső nyereség sorsolásának.

Beszél itt maga a cél, a tárgy, az eszme, s szíveknek beszél, a mik megértik.

Minden visszaérkező gyűjtőív, az aláírók neveivel, egy nagy diszkótéső albumba lesz egyesítve, a mit hódolatunk jelöl a jölvető főhercegnöknek fogunk által adni.

Egy aranykönyve már van nemzetünknek, melyben a „nememes születettek” nevei vannak beírva; ez lesz a második aranykönyv, melybe a „nememes érző szívek” lesznek felsorolva . . .

Reméljük, hogy nagy könyv lesz belőle! Jókai Mór. Gr. Andrássy Gyuláné. Báró Atzél Béláné.

H i r e k .

Hymen. Dr. Váli Béla tanár, az iróli és művészi kör altitkára, Szabadka város szülőlé a fővárosban eljegyezte Vagner Margitot, özv. Vagner Istvánné, ottani házbirtokosnő bájós leányát.

A szabadkai fő-plébánia adminisztratívá ideiglenesen az ottani kerületi esperesség által, a főplébánia fíradhatlan buzgalmi segédlelkészé Mamusch Mátyás nevezetetté ki.

Áthelyezés. A budapesti kir. főügyész, Mészáros Mihály szabadkai kir. fogházörmezt, a temesvári kir. törvényszéki fogházhoz helyezte át.

A m. kir. igazságügymin. a szabadkai kir. járásbírószághoz aljegyzővé Orsay Vilmos szabadkai királyi járásbírósi díjnjokot nevezte ki.

Győri László számgyakornok az ó-becsei adóhivatalhoz ideiglenes minőségben III. oszt. illetékkezelési számtiszté nevezetetté ki.

Dr. Spitzer Mór gyórkó-orvos a kasztaini fürdőbe utazott; távollétében dr. Sági Samu központi járóorvos helyettesíti.

A országos tanáregyesület közgyűlése e hó 8-án a vidéki választmány tagok közé a szabadkai gymn. igazgatóját Haverda Mátyást is bevalasztotta.

Dr. Horváth Móricz Szabadka II. kerületének országgyűlési képviselőlé a „Szabadság” szerint ezen állásáról lemondani készül.

— Ha veszitek, — mondá — akkor kétszeresen el lesztek vesztve, kétszeresen el lesztek karhóztatva, ez az egész. (Itt Ö felsége egykedvűen vállalt vont.) Ha nyerek, visszakapom sármányaimat, Elő a kártyákkal!

Ö felsége testület-lekeltet a játéknál van. Ö felsége nagyon elbizakodottnak látszik lenni. Egy figyelmes néző nem késett volna, őket I. Ferenczel és V. Károlyival összehasonlítani. Ö felsége csak a játszmára gondol, minden gondolata ebben összpontosul. Ö felsége nem vesz magának fáradságot a gondolkodásra, bármilyen az, keveri a kártyákat, a herceg emel.

A kártya ki van osztva. Az stont meg van fordítva. Ez . . . ez a király! Nem, a dáma volt. Omelette herceg szívére teszi kezét.

Játszanak. A herceg csinálja az ütéseket. Újra osztanak. Ö felsége megjelöl néhány pont, mosolyog és bors vez. A herceg elcsen egy kártyát.

— Ön oszt, — mondá Ö felsége lemelvén.

A herceg meghajtja magát, szétosztja a kártyákat, és felemelkedik ülőhelyéből, előmutatván a királyt.

Ö felsége rossz hangulatban van. Ha N. Sándor nem lett volna N. Sándor, Diogenes szeretett volna lenni, és a herceg elbűszvána, kijelenti ellenfelének, hogy ha, nem lenne Omelette herceg, szívesen elfoglalná az ördög helyét.

Schlesinger Lajos.

A „Zastava” 102-ik száma Angeltástan bővebben foglalkoztat többek közt a következőket írja: „Ö egyházunkat és vallásunkat meg akarja semmisíteni. És ilyen ember ismerjük mi el, szent patriarcának? Ilyen ember legyen a kongresszus elnöke, a hol dőljenki kell az egyház és iskola előmenetelére? Itt a végső idő, hogy a megválasztott kongresszusi képviselők emeljék fel szavukat e hittagadó ellen s addig be se menjenek a kongresszuba, míg Germán ott lesz, mert iszonyu a gondolat is, evel az emberrel egy levegőt szini. Figyelmzettünk nemzet, hogy kit választasz a kongresszuba; mert látod, mit akar Germán. Képfeloldó vagy foglalk e hittagadónak újítást tudni megszabni vagy pedig ha nem, akkor inkább te se légy o világon.” (?)

Erdőrii szakvizsgák. A földmivéledés ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium a folyó évben megtartandó erdőrii szakvizsgák ügyében a következők hirtetményt adta ki: „Az erdőrii szakvizsgák a f. évi októberhöz 5 én és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolczon, Kassán, Máramaros-Szigeten, Kolozsvárott, Brassóban, Temesvárott, Zomborban, Pécsen, Szombathelyen a megyeházákon e. é. 9 órákor fognak megkezdetni és folytatódni megtartani. — Felhivatni mindazok, kik ezen szakvizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a vizsgák székhelyére nézve illeltekék kir. erdőfelügyelőhöz nyújtsák be.” Megjegyezzük, hogy városunkban az erdőrii vizsgák október hó 5 én tartatnak meg a megye palotájában.

Újvidéki városának e hó 4-én megtartott törvényszéki közgyűlése a városi tanács előterjesztésére megengedte, hogy a hivatalos órák július és augusztus hónapokban csak délelőtti 7 órától déli 1 óráig tartassanak meg azon megszorításal, hogy az iktatói hivatal hiv. órái 8—12 s 3—5 óráig tartssanak, a rendőrségnél pedig ez órákon túl is felváltott szolgálattal állandó felügyelet legyen.

Kubатов Andria hajai szolgabírószághoz jovas hajdu e hó 4-én a Dunán fürdővén, saját életének kockázatásával két embernek életét mentette meg. A part szélén egy 17—18 éves leány mosás közt küssé heljebb ment s a Duna árja magával ragadta. A közlelők közül egy ember segítségével ment, de a leány által huzatva, ez is már-már ott lelte sirtját, midőn Kubатов Andria segítségükre menvén, megragadta a férfit, s mind a kettőt szerencsésen élve kibuzta a partra.

Kiállításai szivarok. A trafik-szivarok kedvelői örvendetes meglepetésben fognak részesülni. A kincstári dohánytermelésből ugyanis pár hét óta a honi gyárakban az ismeretes „hosszú”-a a realitátság mindenféle trafikszivart készített. A szivarok kiválóbb minőségű dohányból állítattak elő e kizárólag a kiállítás területén jutnak forgalomba. E célból a „K”-val jelzett szivarok bozok lepecsételve küldetnek a kiállításra.

Megnyek területén az elmúlt egy évben 5356 gyermek született s meghalt 3375 egyén, tehát 1981 egyénnel több született mint meghalt.

Baja város közönsége — mint az „U”-k”-ben olvassuk — azon fírad, hogy a céljának nevelési s közegészségi szempontból meg nem felelő jelenlegi gymn. épület helyett egy megfelelő és díszes új épület emeltessék. Ugyanazért a közoktatási kormány, valamint a főgymnasium kegyura, a zirci apát is küldöttéleg és indokolt felterjesztés által fog felkérteni.

Az újvidéki Láfner féle dunaparti kikötő 300 fírtet 3 évre bebrédatik a győri hajózási részvénytársulatnak, azon feltét alatt, hogy ott más hajók is kikötthessenek s azoktól nevezett társulat 100 métermázsáig 5 fírtot, azonfelül pedig 10 fírtot szedhet.

Kaufmann J. bejegyzett apatini kereskedő cég fizetés képtelenségéről tesz jelentést a bécsi Kreditorenvirein.

Czegebizánessék. Knefely L. Pál vegyeskereskedő Cserevénkán és Schossberger Fírt szatós Títelein.

A szabadkai tornaegylet választmánya

uj alkalussá óta e hó 7-én tartotta meg Pálicson első ülését. Az ülés tárgyai a következők voltak: Ezerleti pénztérnökké a leköszönt Kirner Dező helyébe egyhangulag Hacker Adolf választott meg. A pálicsi versenyalpja állandósítása kimondatott, és egy bizottság küldetett ki, melynek feladata a várossal érintkezésbe lépve, a pálya költségeinek mikénti fedezéséről gondoskodni. Ugyanez ülésen a verseny műsorába két új pont vétetett fel, melyek a következőképpen állapították meg: Vasparipa (bicycle) verseny. 1. Lassu verseny. Nyitva minden magyar és osztrák velocipéd klub részére. Tav 100 m. Győztes az, a ki utoljára érkezik a célhoz. A géppel megállni s a kitűzött irányból eltérni nem szabad. A ki a verseny közben a géppel elesik, a versenyt nem folytathatja. Minden versenyző 1 m. szélességű pályán hajt. Ezen határ érintése diszkvalifikációt von maga után. Egyszerre csak legfeljebb öt versenyző indíthatik; több résztvevővel az indítás két csoportban történik s a győztesek u. versenyben döntik el a versenysorsát. 2. Gyorsfutás. Nyit. versenye. Tav 91.3 m. Dajak elsőnek az egylet ezüst érme, és tiszteletdíj, ha a távot 11 mp. belül futja meg, a másodiknak csak, ha a kitűzött időn belül futja be a távot, bronzérem adatik. Az általános versenyszabályok a következő pontokkal egészítettek ki: 1. Versenye csak műkedvelők (amateurok) bocsátatnak. 2. Fizetést több egyleti művezetők, s az alkalmazzott tornatanítók, a kik fizetést huznak, vagy huztak, s mindazok, kik hasonló működésért fizetést huztak, vagy huznak, az összes versenyekben a részvétel alul kizárják. A szabad tornaszámban azonban részt vehetnek és díjat is nyerhetnek. Minden versenyző 10 p. letelte előtt köteles a versenytér belső részén kijelölt versenyzők helyén megjelenni, s azt csak akkor szabad elhagynia, ha már többet nem versenyez. A szabály ellen vétők a versenyzéstől eltiltatnak s nem indultak tekintetnek. A versenypálya elkészítését Vermes Lajos egyleti titkár, Fellegi Antal egyleti jegyző és Iszacsaszku Leo egyleti művezető küldettek ki.

Szabó Mihály titeli kir. járásbíró f. hó 9-én Kovírló háza indult skart. Midőn a kocsi felhájózára lépett, a lovak megindultak, a járásbíró elesett és bal lába alszárát eltörte.

A zenta-vidéki lakarekpenztár f. hó 1-80 félévi zárszámadása 438,522 fírt 64 kr. vagyon, 10,256 fírt 10 kr. nyereséget, 25,505 fírt 40 kr. pénzmaradványt tüntet fel.

A jury-tanács elvi jelentőségű határozatainak közölteitől ma kezdte meg Matlekovits Sándor kiállításai elnök. Az eddig közöltet ily határozatok a következők: 1. Azon kiállítás, ki több csoportban együttesen állított ki, nem kollektív, hanem azon egyes csoportok szerint veendő bírálat alá, melyekhez kiállított tárgyai tartoznak. A követendő eljárás abban áll, hogy ama csoport vagy osztályjuri elnöke, melyek a kiállítás a katalógus alapján beosztott, tartozik a többi csoport-jurit, az ott elhelyezett s azok hatáskörébe tartozó tárgyra figyelmeztetni. 2. Azon kollektív kiállításokban, melyekben több ugyanazon csoportba tartozó kiállító vesz részt, minden egyes kiállító külön-külön veendő bírálat alá. 3. Ha valamely csoport-jury a hozzá utalt tárgyak között olyanokat talál, melyek véleménye szerint nem esnek hatáskörébe, tartozik az elnök azon csoport-juri elnökével, a tárgyak áthelyezése végett érintkezésbe lépni, melyhez azok a csoport-juri véleménye szerint tartoznak. Ha a két csoport-jury a tárgyak hovátartozandósága iránt egyértelmű megállapodásra nem jut, a kérdés a jury-tanács elé terjesztendő. 4. A „nagy bronz-érem” elnevezése „kiállításnyi nagy érem”-re változtatik. 5. Versenye kivül álló kiállítókat alkalmazottai és közreműködő közreműködői éremmel kitüntethetők.

Br. Edelshelm Gyulai Lipot főhadparancnok városukban szombaton időzött, mely alkalommal az itt állomásra gyulazred csapatai fölött szemlélt tartott. Innen Újvidékre ment.

A szerb egyházi kongresszus ügyében a szélső elemek közt folyó heves agitáció végre a mérsékeltbb szerb köröket is föléb-resztelte eddigi téltőlenségükből. Mint a Pest Li-Értésül, a szerb országgyűlési képviselői Budapestén értekezletet akarnak tartani, hogy a zágrábi és zombori értekezletet ismert eredményével szemben állását foglaljanak. A budapesti értekezlet két külön választó bizottságot fog kinevezni, az egyiket Magyar-, a másikat Horvát-Szlavonország számára. Ezenkívül meg fogja állapítani kongresszusi jelölteinek névsorát.

Mándics Döme, aljegyző Dpt.-Szt.-Ivánon, f. hó 16-án jegyet váltott. Dimitrijevic Danica k. a.-nyal, Dimitrijevic István dpt. szt. iváni jegyző leányával.

Uj miss. Tiszteendő Boszler István Kalocsa főegyházmegyei áldozár f. hó 19-én fogja első szent miséjét, szülőhelyén Hódásághon a Mindenség Urának bemutatni. Manufactura lesz főszert. Oszterfay József esperes-plébános. Az alkalmi szent beszédet pedig ékes-szólásáról ismert Szauter István obrováci lelkész fogja tartani. — Emlékezetes ünnepe lesz ez egy a közönségnek, mint a környéknek.

Krusevlyan tegnap azaz f. hó 13-án nagy jégeső volt, mely a zabban tetemes kárt okozott.

Gákovai levelezők írja: az ottani határon a buza aratás be van fejezve. Egy hold 1400 □ öl általánosan véve 15 kőrosztót ód. A megkísérelt próba-csépés jó eredményt mutat fel. Egy kőrosztó 18 kévével, fiedt 60 klg. buzát. A buza kvantitására és kvalitására nézve kívánni valót nem hagy hátra. 2 nap múlva a zab aratás megkezdődik. Reméljük, hogy a zab is jól fog fizetni.

Városunkbeli orvosainak egyike legnépszerűbb a legkeresettebbje, dr. Koheim Lipót ur mint értesülünk a nyári fürdői saison alatt orvosi művészségben Lippiken tartózkodik. Meg vagyunk róla győződve, hogy a megye közönségének azon része, mely fürdőhelyül Lippiket választja mindig meg fogja keresni a sikeres gyógyításairól s szerencsés műteteiről híres orvosunkat, kit mi lelkiismeretesen ajánlhatunk is minden idültést kereső betegnek.

Garán ez évben alakult egy kaszinó, melynek minden rendes ember tagja lehet. Ennek fogva az ottani izraeliták is tagokul választattak. Ez az ottani Flácz József nevű káplánnak ahogy sem tetszett. Ő azt indítványozta, hogy az izraelitákat golyózzák ki, vagy pedig, ő egy más kaszinót alakítand. És csakugyan róm. kath. olvasó együletet alakított. Tehát lennevezett káplán is azon hősök közé tartozik, kik hős tetteikért kivívják latorczy elismerését. A helyett, hogy a népet lefelebráti szeretőre tanítaná, faj gyűlöletre sítja. Közönségük az ilyen papot!

Még e hó közepén fogják megtartani Bécsben a Zupanszky Pál volt ügyvéd elleni végtéragsálat „csalás kísérlete” miatt.

Hymen Gruber Árpád helybeli postatiszt szab. áll. honvéd hadnagy e hó 12-én jegyet-váltott Mayer Emma kisassnyal, Mayer Ignácz úr kedves, szép leányával.

Filloxera kutatások folynak hegyalján. Az ezen művelettel megbízott felügyelők és biztosok körüljuktban Zombort is meglátogatják.

Országos kiállítás Az augusztus 15—25 közt tartandó idősleges virágkiállításra bejelentések e hó 25-ig fogad el az igazgatóság Felvilágosítással Gilemont Vilmos csoport-biztos szolgálat.

Teodorovits István helybeli kereskedő szégye töröltetett.

„Kevéssé sokat elérni” — ez a jel-szava korunknak, s mint bizonyító példára ráutalunk Brandt R. gyógyszerész ismeretes s általánosan kedvelt svájci labdacsaíra. Három krajcárnyi napi kiadással testünknek kellemes, biztos s ártalmatlan módon kitisztíthatjuk s így egész sereg betegségeknek elejét vehetjük. Minden valódi dobozon (a gyógyszerárakban 70 kron kapható) czégyjegyül: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírás látható.

Czégbejegyzések Fischer Szidonia szatócás Bács-Földvártól, Pollák Hermann kereskedő és kötélgyártó Német-Palánknál, Bacsföldvári első előleg-szövetkezett Bácsföldvártól.

NOVELLATÁR.

Isten ujsa.

(Elbeszélés.)
Irtá: **Mora patrió.**
(Folytatás.)

A hír gyorsan el terjedt Vékás urnak szerencsétlen catastrofhájáról; akadtak olyanok is, akik örültek a szerencsétlen Vékásnak sorsán; és a legtöbben sajnálták őt; hiszen ha valakinek nem használt, nem is ártott senkinek.

Másnap sürgönyt kaptam, hogy családi ügyeim azonnal kívánják hazatérésemet. Azonnal kocsióra ültem és elhagytam Atádot vele együtt a magános házat és rejteletét.

Családi ügyeim három hónapig szülőföldemhez bilincseltek és annyira igénybe vették minden időmet és erőmet, hogy a kincses Vékásra nem is igen gondolhattam. Több-ször kaptam ugyan értesítést Mézesről; de nagyon természetesen erről ő mitsem tudott, nekem sem írhatott felőle semmit.

Már-már szabadulni kezdtem teendőim-től és készülődtem a visszautazásra, midőn egyszer csak egy ajánlott levelet kapok Henészből.

Csodálkozva bontottam fel a biztos fedezet alatt küldött levelet és uramfia, mi hullik ki belőle? — Egy pár sorból álló levélke és egy — eljegyzési kártya.

Mézes ur barátságosan meghív leányának, Etelkának, N. N. urral történendő eljegyzésére, melyről a mellékelt eljegyzési kártya is tanusodik.

„Ezek aztán iparkodnak a publikatívál-gondolám magamban — előbb nyomatják az eljegyzési jelentést és csak azután ünneplik meg az eljegyzést.”

Gondolhatja a kedves olvasó, hogy mit éreztem én e hír hallatára, és látja meg ma is itt vagyok azon különbséggel, hogy akkor a legboldogtalanaabbnak hittem magamat; ma pedig a legelégültebbnek.

„Az ünnepegy egy hét múlva fog megtartani — irtá Mézes ur — melyen Önt is fiatal barátom okvetlenül elvárom; semminemű kifogások el nem fogadtatnak. — stb.”

Másnap aztán elkészültem és harmadnap már utra keltem N — Atád felé.

Most kezdem csak még gondolkozni Vékás úrral és a sok kincsről: „Mi lett abból; hova tűnt el ez?”

Legelőször is Vékásék felé mentem, hogy megtudjam, vajon ott laknak-e még, vagy talán már végkép ki is pusztult a szerencsétlen pár.

Nem találtam őket; kérdéseimre csak annyit tudtam meg, hogy Vékás mankókön hagyta el a házat; de hogy hova, merre ment azt senki nem tudta.

Igazi számalom szállta meg szívemet; tehát nem találtam meg kincseit: ime, Isten ujsa. Szomoruan ballagtam Henész felé. Kétféle fájdalmas érzetek dúltak szívemet; de amelyeket elárulnom nem volt szabad; pedig lelkiismeretem erősen vádolt!

Mézeseknél a legszívelyesebb fogadtatásba részesültem, amelyre én is jó kedvet színeltem és azóta, hogy megtanították rá az emberek! . . . Pedig ha tudták volna, vagy beláthattak volna — különösen Etelka — szívembe . . .

Én én a legjobb kívánatokkal járultam a frigyhez; vértet szívem, mert minden szónál a beleje szurt tört fordulni érzésem abban; és de elűrtöm, nem roskadtam össze; hej, pedig azóta hány olyan catastrofhát állottam ki! . . .

Nemsokára bekövetkezett az oszonna ideje. Erre már a vőlegény is megérkezett.

Igénytelen külsejű, szelíd, kis gyémánt emberke volt és az vetett ki engem a nyeregéből! Én, balga, azt hittem, hogy Mézeseknek azt, hogy én szerelmes vagyok, az én nyilatkozatom nélkül is tudniok kellene és csak ma látom be, hogy az egésznek én vagyok az oka.

Bizony néma gyereknek az anyja sem érti a szavát. Én sohasem nyilatkoztam és azt vártam, hogy ők megértsenek!

Azért, fiatal emberek, ha szerelmesek lesztok, ne legyetek gyávák és félenkek, hanem nyilatkozzatok, mert egy jól és helyén kifejtett szó megalapíthatja boldogságotokat.

Az oszonnához e közben a mellékszó-bában felterítették és elkészültek.

Etelka egy kecses mozdulattal és barátságos szavakkal értesítünkre adá, hogy fel van távala, menjünk be helyet foglalni.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
MOLNÁR GYULA.

Nyilttér.†)

Nyilvánon bűsű.

Alulírott Lippikre történt elutaszám alkalomával, még nem lévén teljesen elhatározva az irát, hogy a nyári saisonot orvosi minőségben ott töltsem, — jó barátaim — és ismerőseimtől bűsűt nem vehettem.

Mintfog azonban a körülírt megolyék alakulatát, hogy a nyári saisonot mint orvos Lippiken fogom tölteni, ez uton mondok jó barátaim s ismerőseimnek szívelyes „isten hozzád”-ot!

A viszontlátásig —
Lippik, 1885. évi jul. hóban.

Dr. Rohaim Lipót.

Nyilatkozat.

Alulírott, f. hó 9-én d. u. 3 órakor tanuimmal, Heiman Lipót ur s segédeivel együtt a „Vadászkur”-szálló egy e czéla feinyított szobájában megjelentem, hogy ott köztem s ellenfelem közötti párbajt ügyet véglegesszük. Minthogy azonban ott a párbajt a Mihailis Márton vendégloka s topinczere által megakadályoztatott, közös megállapodással elhatároztuk, hogy a párbajt-ügyet ugyan e nap esti 1/2 8 órájakra a helyb. kárbajnok fogjuk véglegezni. A mondott időben megjelentem a kijelölt helyen egy teljes óráig várakoztam Heiman Lipót urra és segédeire, kik azonban ott meg nem jelentek. Tanuim ezen ügyet befolytattam nyilvántották, az azonban e fentebbik alkalom alulírott Heiman Lipót zombori lakost idelepettél, foglalkozásainkúli haszonlaton, gyáva és semmirevaló szemtelen embernek nyilvántom, — s általam imitt a közmegeetésnek.

Zombor, 1885. júl. 15-én.

Singer Gábor.

*) E rovatt alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

Hirdetmény.

Vagyonbukott Theodorovits Constantin zombori bej. kereskedő csodotomeghez tartozó s üzleti felszerelvényekkel együtt 12991 fnt 60 kr. becsértékű dívat, pipere, rövidáru, norinbergi czikkok és fenehereműekből álló áruraktart a csod-választmány f. évi július hó 6-án kelt határozata folytán irasbeli ajánlati verseny útján a következő feltételek mellett adatik el.

Az irasbeli zárt ajánlatok f. évi július hó 31-ének delután 5-ig alulírott dr. Bruck Armin tömeggondnoknál nyujtandok be, illetve hozzá küldendek.

Az ajánlattevő tartozik bánatpénz fejében az ajánlatához 800 frtot készpénzben vagy ovadékképes s a toszdei arflyam szerinti értéken számitandó értékpapirokban csatolni.

Az ajánlatok f. évi augusztus hó 1-én d. e. 10 órakor fognak alulírott tömeggondnok ügyvedi irodájában felbontatni.

A legtöbbet ígéro a megvett üzlet tulajdonába és birtokába, a mennyiben a becsárhoz képest aránytalanul csekély ígérlet nem tetettet, az ajánlati eladásnak a választmány részéről történendő jóváhagyása után írás, mely jóvahagyás irasbeli kézbesítésétől számitott 8 nap alatt köteles a legtöbbet ígéro az egész veltárt a tömeggondnok kezéhez készpénzben lefizetni s ennek megtörtente után az áruraktárt azonnal atvenni, mely naptól annak haszna, veszélye és kara ot illeti.

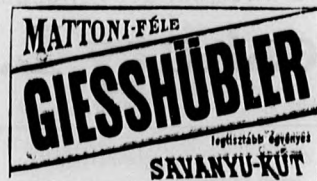
A mennyiben a vevo az ajánlati feltételeknek pontosan eleget nem tenné, a bánatpénznek elvesztése mellett újabb ajánlati tárgyalás fog az o karára és veszélyére kituzetni.

Ugy a leltár mint az áruraktárt a szokott irodai órákban alulírott tömeggondnok közbenjötté mellett barmiku megtekinthető.

Dr. Bruck Armin,

3—3 mint vagyonbukott Theodorovits Constantin csodotomegondnok.

Hamisítás elleni óvás!

helyett

3—1

a közönségnek gyakran más vizet adnak giesshübli üvegekben s giesshübli gyantán, sőt gyakran még magasabb ár mellett is. Megkárósítás ellen csakis az elsőrendű parafából való eredeti sértetlen dugasz, melynek oldalán **MATTONI'S GIESSHÜBLER** gyári jegy pontos megjelölése óvat meg.

Hamisítások az új iparszabályzat értelmében törvényesen üldözötnek s a hamisító nevei nyilvánságra hoztak; forrásom fogyasztói és barátai, saját érdekükben felkérteknék, előforduló hamisítási eseteket tudomásomra hozni.

MATTONI HENRIK, Giesshübl-Puchstein.

Teljes kipusztítása és kiirtása svábgógar és egyéb férgeknek az utolsó cseppig egyedül csak 8-5

ZACHERL

svábgógarporával érhető el.

Valódi csak eredeti üvegekben névalírás és védjeggyel kapható azon kereskedőknél, kiknél erre vonatkozó czimlapok a kiraktaban kitéve vannak.

Falcione Gusztáv és Mihelsz Gyulánál Zomborban.

Kapható Muzsik és Particsnál Zomborban.

Budapesti kiállítási **SORSJECYEK** á 1 ft.

SORSJEGY 10 ft. / **4000 nyeremény**

Főnyeremény 100.000 ft.

mely 1% levonással, azaz **99.000 ft. készpénzben**

Az 1885-iki budapesti országos kiállítás **sorsjáték-kezelőse**

Budapest, Andrásy-ut 43.

Sorsjegyek ka hat k ezen lap kiadóh valálaha

KRONDORFI

Savanyu-Kút
STEFANIA
Koronaherczegnő
forrás.

Trieszt 1882
arany érem.

Szénsavdús természetes, alkalikus asztali víz, egyuttal gyógyvíz a gyomor-szerveknél, légzés- és hólyagbántalmaknál. — A krondorfi tekintélyes orvosainak vegyelemzése szerint minőségileg első rangot foglal el az ausztr. alkalikus savanyuvizek közt.

Kutyáitait Krondorfbn Karlsbad mellett.

Raktár Zomborban; Weidinger S. és Zs. és Falcione Gusztáv urak kereskedéseiben.

Minden ásványvizkereskedésben és restauratióban készletben van.

Cselyszka Antal-né

urí és női czipész

Zomborban „Szent Háromság” téren
Tarczay-fele házban

elvállal vidéki vagy helybeli
mindennemű

férfi-, női- s gyermekcipő

megrendeléseket beküldött mérték szerint pontosan és gyorsan.

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktárát tetemesen megnagyobbította és minden minőségben a legolcsóbb árak mellett szolgál tisztelt vevőinek.

10-10

Czipőjavítások is elvállaltatnak.

Hirdetmény.

Vonatkozással a f. évi június hó 8-án kiadott hirdetményre, ezennel közhírré tétetik, miszerint a kir. helyszíne lési mérnök által (a városháza nagytermében d. e. 8-12. d. u. 2-6 óráig) az alább kitett napokon és düllokre néve fogadtatnak el felszámolások mindazon birtokosoktól, kik azt az 1884. évben elmulasztották vagy pedig az azóta történt változások akár osztás, vétel, öröklés stb. műszaki keresztülvezetése a helyszínen szükségeltetik.

- Július 13. 14. Ötödik, hatodik és hetedik szelvény szőlők.
- „ 15. 16. 17. Sikora és Kenadits.
- „ 18. 20. Rancevo.
- „ 21. 22. Bilits Obzir.
- „ 23. 24. Saponya.
- „ 25. Harmadik és negyedik szelvény szőlők.
- „ 27. 28. Keleti Gradina.
- „ 29. 30. Nyugoti Gradina.
- „ 31. aug. 1. Csesiova, első és második szelvény szőlők.

Augusztus 3. 4. Bukovác.

Megjegyeztetik, miszerint ezen munkálatok jelenlegi fogantatossága a kincstár és város — a későbbi pedig a birtokosok költségén fog eszközöltetni.

Zomborban, 1885. július 9-én.

3-2

A városi tanács.

A torjantalmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.
A bécsi 1883. évi nemzeti győgyess. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.
A triesszi 1882. évi kiállításon BRONZ-FUTÓT nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELHÍMÉRÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI MAGNESZ FORRÁS

hazánk egyik legzénsavdúsabb

SAVANYUVÍZE

kitünő szelvélatot tesz főleg az emésztési zavaraknál s a grom-rnak az idegrendszer bántalmain alapuló lcaiban. Alulában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítóházi,
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500,000

palaczk.

Zomborban kapható: Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Hrabovszky és Sztrilich, Nikolits István és Weidinger S. és Zs. uraknál.

Ny. Muzsik és Particsnál Zomborban.